

వివాహం అనేది భగవంతుని ద్వారా మృత్యువరకు జరిగే దానినా ఈ లోకంలో ఆయన ప్రతినిధులు కర్మలను వహించకపోతే మాత్రం జరగదు. పెద్దం ఇష్టానుసారం పెళ్ళి ఏర్పాటుతుంది. వధూవధుల ఇష్టానుసారాలు తెలుసుకొనే అవకాశం తక్కువ. దా దర్శానికి వస్తు వదిలేస్తే ప్రేమించిన వాడితో ఎక్కడికయినా పోతాడు. మీ పేలు జన్మలో మరవను - అని తాళి కట్టిన తార్య అంటాంటే ఏ భర్తకు అయినా రంపపు కోత కారా మరి:

స్వగ్న, తెల్లగా, పొడుగ్న దేవానంద్ లా ఉండే మచ్చారావు ఒక్కసారి కాలేజీలో వెలిగిపోయాడు. ఆ రోజు కాలేజీలో ఎవరినో విన్నా సుబ్బారావు మనలని గురించిన కురుళ్ళే పేలాల్లా పేలిపోతున్నాయి. క్లాసులో పాఠాలు వివరించడము, అమ్మాయిలను ఏడిపించడము వగైరా క్లాసులోనే వస్తుగల మచ్చారావు, ఒక్కసారి తన పాఠాన్ని పేర్చిన నప్పటిని తోసి రాజుని పంపేటట్లో ఉన్నామని అనే కొత్త క్లాసులోనేను సంపాదించు కున్నాడు. ప్లాట్ రూమ్ లోను, ముఖ్యంగా గర్బ్యవెయిటింగ్ రూమ్ లోను ఈ విషయాల మారుమోగి పోయింది.

ఆ రోజు వరకు మచ్చారావుని పురుగులా చూపే ఉపద్రవ్యము బృందం "ఈ జీవో ఇంటికి కనీసం దాని ఉండ" అంటూ పోల్ల తాడుకున్నాడు. అందుకు కారణమేమిటంటే, దానిని తన మూడేళ్ళ కాలేజీ జీవితంలోను మచ్చారావు ముఖానికి రంగు వూసుకుని స్టేజీ ఎక్కరేడు. మచ్చారావువేత, అతని మిత్రబృందం వేత ఏదీ చలించుతున్న వరకు అడకూతుళ్ళ ఒక ఆశ్రయనిల వెనా వేసే ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. రోజు ఇంటర్వ్యూలో వాళ్ళవేత "మచ్చారావు గాడు", "మట్టిగాడు" "మచ్చుడు" అనడం జీవీ ఒక్కసారి "మచ్చు రావు గారు" అంటు కూర్చున్నాడు.

"ఆయన రోజు మన వెంటనే వెనుకూర్చండి మాటలు వినుకుంటాంటేనే అనుకున్నాను. ఈయనెప్పుడో పెద్దవలుడు అవుతాడు" - గొప్పగా చెప్పింది పీతామహాంక్షి.

"ఆయన నడకలో నలుడయ్యే లక్షణాలు వా వెప్పుడో కన్పించాయి. తెలుగుమాస్టరు బయటికి పొమ్మన్నప్పుడు ఆయన నడకలో, తీచి, పోజు..."

"నోరుయ్యండి" - కసిరింది మజాత అనబడే వెంకటసుబ్బుండ్లకి. "అలా అంటానేమిటి మచ్చుండ్లకి? ఎ మీన్ మజాతా!" నోమ్మకుంటూ అంది కళ్ళతోడు జ్యోతి. వెంకటసుబ్బుండ్లకి మాట్లాడ లేదు. 'ఇంటర్వ్యూ అంటే అంటే' అంటూ గంట పీలింది. అమ్మాయి లందరూ పాఠాంబులూ క్లాసులకి బయలుదేరారు.

క్లాసులో కూర్చున్న సుబ్బుండ్లకి మనసు మనసులో లేదు. తెక్కరలో వెళ్ళే పాఠం ఆమె చెప్పటి సోకటం లేదు. వినుగు పుట్టిన సుబ్బుండ్లకి నోమ్మ తీసింది. "మజాత పి. పి." పేరు వెక్కిరించింది. సుబ్బుండ్లకి ఇళ్ళు కొరికింది. ఆ ఇళ్ళు కొరుక్కోడానికి కారణం మూడేళ్ళ క్రితం కాలేజీలో జరిగిన సంఘటన.

సుబ్బారావుకి అమ్మాయిలని ఏడిపించడం నెరదా. తానికి తగ్గ ముత్యం అతనికి దొరికింది. చాకు లాంటికోతిగాడు, చాకులాంటివంతులు సుబ్బారావుకి కుడి ఎడమ భుజం య్యారు.

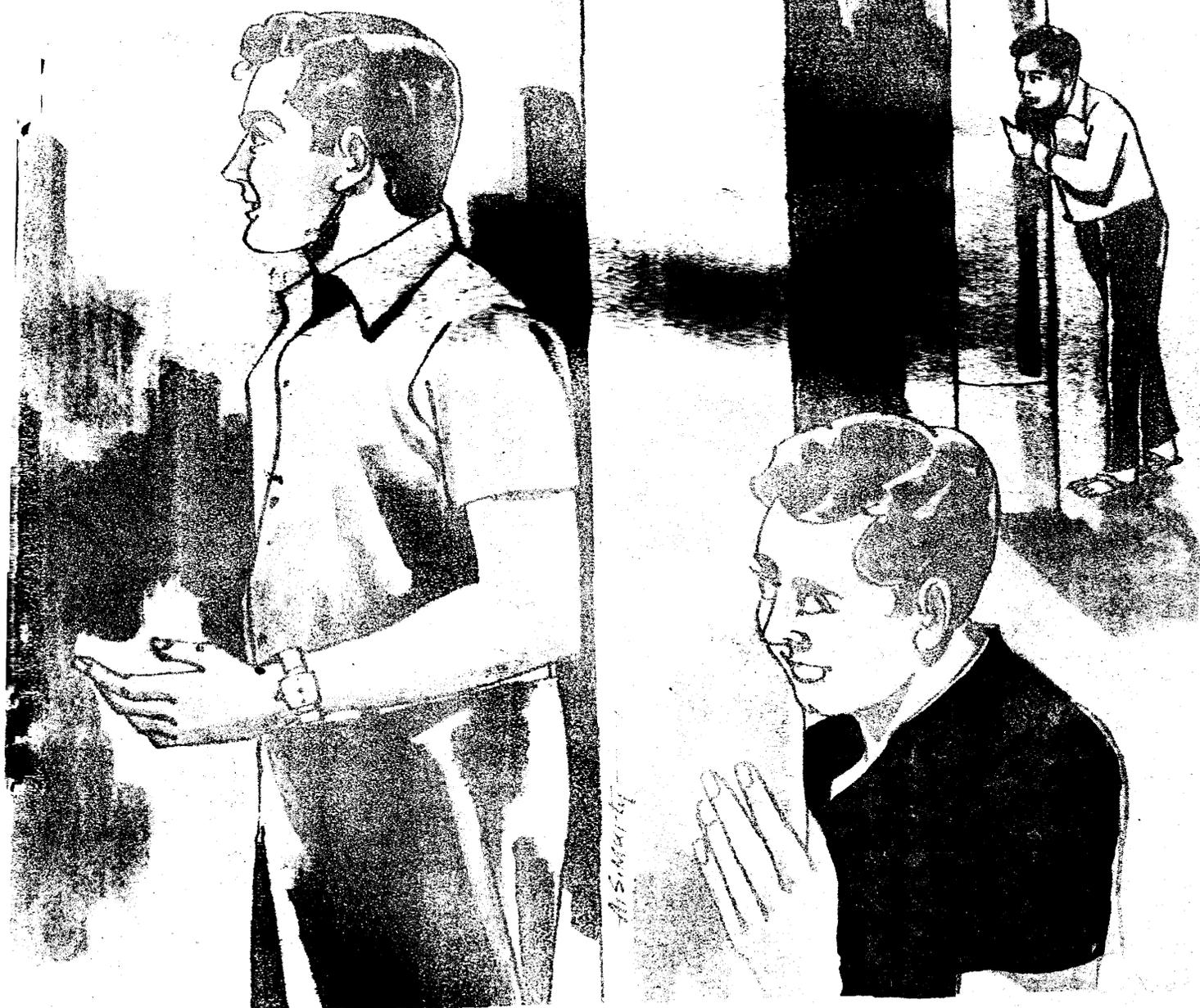
కోతిగాడి అసలు పేరు పాసుమంత రావు. పేరుకి తగ్గ జీవీ. అమ్మాయిలని వెంటాడి వాళ్ళ ఇళ్ళు కనుక్కోవడం అతనిగాడి క్యూబికివేసు. ఆ విషయంలో వాడికి దేవుడివైన నరండా వాళ్ళ తాతయ్య ఇచ్చిన సైకిలుంది. అమ్మాయిల నడిచినా, రిక్క ఎక్కినా, బస్సుక్కినా, కాలేక్కినా నాడి సైకిలు దాన్ని పాలో అవుతుంది. "అమ్మాయిల అపోలో ఎక్కినా వా సైకిలు దాన్ని పాలో అవుతుంది" అని గొప్ప చెప్పుకుంటాడు వాడు. ఈ విషయం పేరవేయి వాడి ముఖావర్ణమూడా అప్పుకుంటారు.

ఇక మచ్చారావు ఎడమ భుజం "పంతులు". వాడి అసలు పేరు అమ్మాయి వాళ్ళ బిడ్డలలో ప్రాసేంది "పీరయ్యపంతులు". పంతులుకి కోతి గాడికిలా తాతయ్య ఇచ్చిన సైకిలు లేకపోయినా, అమ్మాయిలు, పెద్దవాళ్ళు, చోడమ్మలు ప్రసాదించిన ముగ్గురు చెల్లెళ్ళున్నారు. వాళ్ళు పంతులు కాలేజీలోనే రెడమడా చదివేస్తున్నారు. సుబ్బారావుకి ఏ అమ్మాయిని గురించి సమాచారం కావాలన్నా చది

నాకల- బ్రాహ్మ్య

'ఉమ'

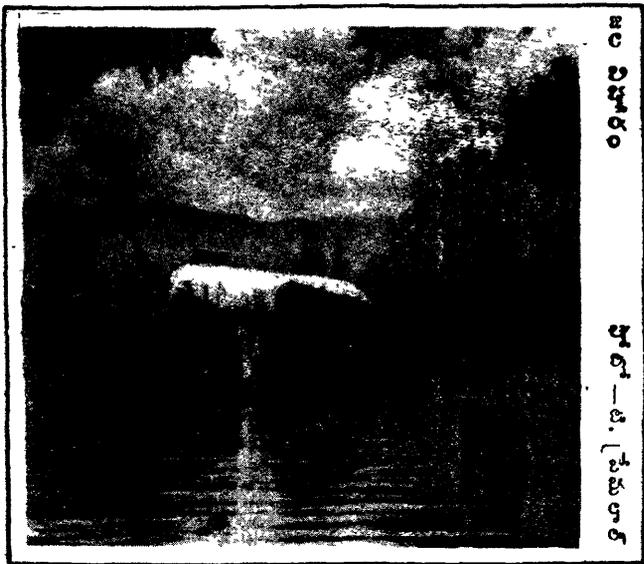
రూపాయల వేలు పైకితీశాడంటే, అది పంతులు జేబులోకి వెళ్లి అక్కణ్ణింపి పాయంతం నాలుగు సినిమా టక్కెట్లయి, నాలుగు కూల్ డ్రింకులయి కూర్చుంటుంది. ఆ మరునాడు మబ్బరాపు అడిగిన అమ్మాయితాలాకు ఏకీషిలు "పంతులూన్ స్వీట్స్ ఫస్ట్ క్లాస్ బ్యూటీ" ద్వారా బయటికి వస్తాయి.

ఆ విషయాల్ని వల్లిగ్గా వెలుగులోకి తెచ్చి మబ్బరాపు ఘనత పెంపొందించుకుంటున్నాడు. తన ఘనత పెరగటానికి మబ్బరాపు ఏమి చెయ్యవ్వా వెకాడడు. దేవుడి వరప్రసాదంలా అతను ఇంటికి దీవెనై వెలిశాడు. ముక్కుతుడు కొంప వీకినా తల్లిదండ్రులు: 'మన కెందుకులే!' అని ఊరుకుంటారు. డబ్బు సంపాదించ

మబ్బరాపు ముతాలిమి టెడ్ కంపెనీ లాంటిది. అందులో వేరే వాళ్లకి పీటులేదు. ఆ కంపెనీలో చేరుదామని చాలామంది కాలేజీలో ప్రయత్నిస్తూంటారు. కిట్టనివాళ్లు ఈ ముతాలి "సి. బి. ఎన్. ఎ." (కాలేజీ బేవర్స్ స్టూడెంట్స్ సోసైటీషన్), "ది డర్టీ సెవెన్" అనటంకూడా కద్దు. కాని మబ్బరాపు మాత్రం "బేవర్స్" ఏ "బ్రిలియంట్" అంటాడు.

అనరింతకీ సుజాత అనందే వెంటి మబ్బులక్ష్మి వచ్చి ఎందుకు కొనిండుంటే అయితే ఇది

మబ్బరాపుమ్మకి అందరిమీర వడలు అంటారు. అది ఎప్పుడో సుజాతమీర పడింది. కాని ఆమెను ఏ విధంగాను అల్లరి చెయ్యలేక

దం మబ్బరాపుతండ్రి అవధానిగారి క్యాలిఫోర్నియా. ముక్కుతుడు ఎంత అడిగితే అంత గ్రాంటు చేయించడం మబ్బరాపుతల్లి విశాలిక్షమ్మగారి వాటి.

మబ్బరాపు ముతాలో ఇంకా ఎన్నా పెద్దా వెలుగురు వలువిధములయిన 'కళ'లో విస్తృతమయిన వారున్నారు. ఉదాహరణకి రాజా విసిరిన పేవర్ ఏదీ గురి తప్పటం అంటూ ఉండదు. సినిమా మొదటిషో టక్కెట్లు రాపు చేతిలోంచి ఎప్పుడూ బయటికి పోతేడు. తల్లిదండ్రులైన ఎన్నెన్ మెంటూలు చేయడంతో మూర్తి సుటితుడు. ఎప్పుడూ తోవంగా ఉంటూ అవతర సమయాల్లో చాకు లాంటి చదియూ రివ్వటం, జోకులు పేబ్బుతూండటం అచారి కళ.

పోయాడు. మబ్బరాపుమతా మొదట్లో కొంచెం అల్లరి చేసి, ఆమెలో రియాక్షన్ లేకపోవడం చూసి ఊరు కున్నారు. కోతిగాడు అడిగిన వెంటనే ఆమె ఇల్లు కనుక్కున్నాడు. పంతులు తన బ్యూటీ ద్వారా విషయాలు పేకరించాడు. కాని, అవి ఆ ముతావాళ్లకి సంక్రమిస్తే కరంగా తోవలేదు. తమ అపోసియేషన్ ఒక్క ఆడకూతురి విషయంలో తేలిపోవటం అందరికీ బాధ కలిగించింది.

కాని అందరినీ అనందపరిచిన వాడు అచారి. అతగాడు పెంపుల్లో తన ఊరు వెళ్లిమ్మడు సుజాతను గురించిన ముతాతరమైన వివేషం తెలుసుకు వచ్చాడు. మబ్బరాపు, అచారిని యశా శక్తి పన్నావించి అతను తెచ్చిన ముతాతర వివేషాన్ని కాన్రెలుతో కొనేసు

కున్నాడు. అమర్నాడు అంటే మూడైల్ల క్రితం, శుభోదయాన్నే మబ్బరాపు బాంబూరులో ప్రకాశ్మూ కాలేజీకి వచ్చాడు. మెట్ల దగ్గర తన బృందంతో విక్రమించాడు. అమ్మాయిలందరూ తమ అటెన్షన్లు ఇచ్చి వెళ్లిపోకున్నారు. మబ్బరాపు మూర్తికి వెలిపోవటం, మెట్ల దగ్గర కన్న కాయటం ఏదో వివేషంగా లాదించి మిగతా కుర్ర కుంతలు వైఖరిగాలుల వద్దు కున్నారు.

సుజాత వెళ్లిగా తన వంతుకు వదిలి మూర్తికి మబ్బరాపు బృందం తోవంగా ఉన్నాడు. ఏదో అయితే తాం దని అబ్బాయిలందరూ పొంగుతున్న ఉత్సాహం అణుచుకుని చూస్తున్నారు. సుజాత మెట్ల దగ్గరకి వచ్చి, తన వంతుకునే పైకి వెళ్లింది. ఆమెని ఓ అరడణను మెట్లెక్కునిచ్చి మబ్బరాపు అబ్బాడు.

"వెంటుమబ్బులక్ష్మి!" ముక్కుతు తన తీవ్రంపి సుజాత. ఒకరి మబ్బరాపు తివేసో చూసింది వళ్లు పటపట లాడించింది. చురచూ పైకి వెళ్లిపోయింది. అరగంటలో ఈ విషయం కాలేజీ అంతా టాంటాం అయిపోయింది.

"సుజాత" అనబడే అందమైన ఆడకూతురి అవలుపేరు "వెంటు మబ్బులక్ష్మి" అని, ఆ పేరు బాపు లేదని ఆ పిల్ల పేరు మార్చుకుందని కుర్రకారందరికీ తెలిసిపోయింది. ఈ దుర్భేద్యమైన రహస్యాన్ని వెల్లడించిన మబ్బరాపు ఘనత కాలేజీలో ఇంకో మెట్టు పైకిపోయింది..

గర్లన్ వెంటింటిగోరువోలో మబ్బరాపుని తిట్టేశాల్సి ఒకటి పెరిగింది. అప్పటినుంచి అతని పేరు వినబడగానే మబ్బులక్ష్మి వళ్లు జంతులు తింటున్నట్టు ముప్పుడు చేస్తాయి. మబ్బులక్ష్మికి జ్ఞానం వచ్చాక తన అమ్మమ్మ, అమ్మ పేరుతో అందరూ తనను "మబ్బులూ", "మట్టి" అని పిలవటం ఏరాకవిపించింది. అందుకే తానుకే రాగానే తండ్రితో దెబ్బలాడి తన పేరు "సుజాత"గా మార్చాలి రిజిస్టర్లో వ్రాయించుకుంది. ఈ విషయం ఎవరికీ తెలియకుండా జాగ్రత్తపడింది.

పాపం మబ్బరాపు గతంలో ఎంత అల్లరి చేసినా మబ్బులక్ష్మి మునుపలో కాన్రెలు సంపాదించుకో గలిగాడు. కాని అది ఎవరికీ తెలియదు. కాని ఈ సంఘటన తరవాత మబ్బు

లక్ష్మి మబ్బరాపుని తన మనసులోంచి, వళ్లు మధ్యకి తీసుకువచ్చింది.

మబ్బరాపులోని దాగి ఉన్న కళని గుర్తించిన అచారి అతన్ని ప్రోత్సహించాడు. తనమిత్రబృందం ప్రోత్సాహంతో నైతేనేమి, తన ఘనత సుజాత వగైరా అడజీవాలముందు పెంపొందించు కోవాలన్న ఉత్సాహంతో నైతేనేమి, మబ్బరాపు కాలేజీ డ్రామటిక్ అపోసియేషన్లో చేరి తన ఫస్ట్ యిన్ వోతో హీరో అయిపోయి పరిషత్తులో వాటకం ప్రదర్శించాడు. మబ్బరాపు లోని కలాపిని మేల్కొని విబృంధించాడు.

అతను ఆ పంపత్సరం "ఉత్తమ పలుకు"గా ఎన్నికయ్యాడు. ఇక మబ్బరాపుబృందం అనందానికి ఆన కట్టు లేకపోయింది. మబ్బరాపు క్లాసుమేట్లందరికీ పార్టీ ఇన్వలూనికీ నిశ్చయించుకున్నాడు. క్లాసు లో మూర్తికి చదువులో జైల్ అనే గౌరవం ఉండటంవల్ల అతన్ని తన పార్టీలో మాట్లాడమని కోరాడు. తమ ప్రయత్నమనాయకుడు అలా అడగడంతో మూర్తి బ్రహ్మాండ మయిన స్పీచ్ తయారు చేశాడు. మబ్బరాపు దాన్ని కాన్రెట్టుతో కొనేసుకుని కావలిసిన మార్పులు చేసేసుకున్నాడు. కోతిగాడు, పంతులు, రాపు, రాజా, మూర్తి, అచారి అందరు పార్టీ ఏర్పాట్లు పీచ్చిగా చేశారు. మబ్బరాపు మబ్బులక్ష్మి ఇంటికి వెళ్లి ఆవస్థించి మరీ మరీ రావాలని పట్టు పట్టాడు. పాపం అతగాడికి గతంలో తన పృథ్వయంతో ఓ మూల ఉన్న అభిమానంతో ఆమె ఒప్పుకుంది.

పార్టీ బ్రహ్మాండంగా జరిగిపోయింది. మాటలు పాటలు అన్నీ అయిపోయాయి. వాటకం చూడు వారి టెలిఫోన్ కోసం మబ్బరాపు మోవోయాక్షన్ చేశాడు. "మబ్బరాపుగారు యాక్షన్ తివ్వారు" అంది సీతామహాలక్ష్మి.

అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు అందరూ "ఓహో" అన్నారు. మబ్బులక్ష్మి కూడా లోపల బోల్డు సంతోష పడింది. 'ఈ అల్లరి అబ్బాయిలో ఇంతటి కళ ఉందా?' అనుకుంది. పైకిమాత్రం ఏం కచ్చించేయకుండా నిశ్చలంగా కూర్చుంది.

ఇక ఆ పార్టీ యొక్క అఖిరి అంశం మూర్తి స్పీచ్. మూర్తి మబ్బరాపుని

ఉరికి ఆకాశాని కెత్తెయ్యడం కొందరికి చిరాకనింది. ముఖ్యంగా సుబ్బు లక్ష్మీకి అదేం బావులేదు. కుండెడు పాల్లో ఒక విషబిందువులా ఉంది ఈ ప్లీస్ అనుకుంది.

పార్టీ చివర సుబ్బారావు అందరికీ కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు. సుబ్బు లక్ష్మీకి ప్రత్యేకంగా చెప్పాడు. మిత్ర బృందం, సుబ్బారావు తప్పించి మిగతా అందరూ వెళ్లిపోయారు. సుబ్బారావు తన బృందంలో వారికి ఒక్కొక్కరికి పూదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు చెప్పు కున్నాడు.

రాత్రివరకూ సుబ్బారావు బృందం వాళ్ళు అక్కడే కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉండిపోయారు. కొద్ది వెలండ్లనే తామందరమూ విడిపోవడం తలచుకునే సరికి అందరి గుండెల్లోను రాళ్ళు పడ్డాయి. ఇంతవరకూ ఏ బాధ్యతా తేకుండా గడిపిన వాళ్ళకి బాధ్యతల మయమయిన భవిష్యత్తు భయాన్ని కలిగించింది.

"ఏమో (బదర్) మనం విడిపోవా లంటే నాకు చాలా బాధగా ఉంది. . . పోనీ ఓ విడియా. ఇప్పుడు పరీక్షలు మామే ఇంకోసంవత్సరం కాబట్టికే ఉండిపోదామా" అన్నాడు సుబ్బారావు. కోరికలు గడుమున్నాడు. "నే కేం కబుర్లు చెప్పాలి చెప్తావు. నీకు వెనక బోల్డంత ఉంది. మాకు ఆలా కుదరదు. ఏదో ప్రతి ఏదూ తప్పకుండా పాసవు తున్నాం. కాబట్టి, ఇంట్లో ఎన్ని నాలుకా లాడినా కుదురుతుంది. ఇప్పుడి సంగతి ఇంట్లో తెలిసిందంటే బావు లేవుతారు."

ఆచారి ఒక్కసారి టాపిక్ మార్చే శాడు.

"సుబ్బారావోరేయ్, నీకు పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నట్టు మీ వాళ్ళవారు మా ఇంటి కొచ్చినప్పుడు చెప్పారు. ఏమిటి కథ?" అన్నాడు.

"అన్యాయంలా సుబ్బారావు"

ఇంతటి గొప్ప విషయాన్ని సుప్రక దాచి ఉంచడం విజయంగా మా కన్యాయం నెయ్యడమే. . . ఇంతకే ఎవరూ పోయి దీ టెల్లు చెప్పే" అడిగాడు వంతులు.

సుబ్బారావు మౌనముద్ర దాల్చాడు సిగరెట్టు తీసుకుని అంటించాడు. తన ప్రేయమిత్రుడు ఒక్కసారి యోగిపుంగవుడిలా మారిపోవటం, మిత్రులెవ్వరికీ నచ్చలేదు. అతన్ని ప్రతిమాటలు మొదలు పెట్టాడు. కాసేపు బతిమాలించుకుని ఆసైన చిరాకెత్తి సుబ్బారావు గొంతు నవరించు కున్నాడు.

"ఇంట్లో ఏ చూస్తున్నారూ కాని నాకు, అవి ఇష్టంలేదలా మిత్రులూ."

"ఏం" అన్నారు మిత్రులు.

"సుబ్బారావు సిగరెట్టు దమ్ములాగే గుండెనిండా పాగ నింపుకుని కళ్ళ మూసుకున్నాడు. అక్కడి వాతావరణం కాసేపు నిశ్శబ్దం అయిపోయింది.

ఆచారి అందుకున్నాడు. "ఈ సిగరెట్టు పాగలాగే ఓ అడకూతురు మనవాడి పూదయంలో నిండిపోయి ఉంటుందని నా విడియా" అన్నాడు.

చుట్టూ పక్క తెరిచాడు సుబ్బారావు. ఒక్కసారి మొవచ్చి వెలిగిస్తూ అన్నాడు. "సుప్రకా జోగి నాథం, మిత్రుడివంటే. బాతుల మాట్లాడతావు." సుబ్బారావుకి పాపాలు వచ్చినప్పుడు మిత్రుల్ని జోగినాథం, వండిదాసు, రామసాదం వగైరా ముద్దు పేర్లతో పిలుస్తుంటాడు.

"సుబ్బారావోరేయ్. ఇన్నాళ్ళూ సువ్వేదో అల్లరి చిల్లరగా తిరిగే కుర్రకుంక వసుకున్నాను కాని. . .

అమ్మ. . . ఇంకా అప్పేసైర్లు పాపి ముక్ తేదారేయ్. మనం ఏలా మి గిల్లిపోతా అట్లాంటి మిగి కులూవు. మనం అంతా ఇంకా అన్నాడు వచ్చినైక భర్త ప్రేమికుడు రావు.

"లాభం లేదురా రావుగాడా. ఏ సలవో కొంతకాలం ముందు ఇచ్చి ఉంటే బావుండేదేమో! కాని ఇప్పుడు నా మనసంతా. . ."

ఒక్కొక్కటి మిత్రులందరికీ నప్పెప్పుకో ముంచేకాదు సుబ్బారావు. వెంటనే-

"వెంతు సుబ్బులక్ష్మీ మయమయి పోయిందిరా" అన్నాడు అకాశంలోకి చూస్తూ.

"ఆ ఏళ్ల విన్ను వరించడు." అప్పుడ అన్నాడు రాజా.

"అవునా ఆ అమ్మాయిని చాలా బాధలు పెట్టాను" ఏవారంగా సుబ్బారావు అనుకున్నాడు.

హనుమంతుడికి సుబ్బారావుని ఏడిపించాలని తోచినట్టుంది.

"అవును పెళ్లి కాకుండానే ఇన్ని బాధలు పెట్టావు కదా. పెళ్లయితే ఇంకెన్ని బాధలు పెడతావో అని ఆ ఏళ్ల బోల్డు భయపడిపోయి విన్ను వరించడు" అన్నాడు.

సుబ్బా బిక్కమొఖం పెట్టుకుని అకాశంలోకి చూస్తున్నాడు. అతని పాప చూసిన ఆచారికి జాలి కలిగింది.

"లేదురా సుబ్బా, నీకు తెలిదు. అల్లరి పెట్టే అబ్బాయిలనే అమ్మాయిలు ప్రేమిస్తారు" అన్నాడు. సుబ్బారావు పాప మార్చి నిజమా అన్నట్టు ఓ సారి చూశాడు.

"నిజంలా నాకు బాగా తెలుసు." ఉద్బాటించాడు ఆచారి తన మాట నమ్ముమన్నట్టు. సుబ్బారావు పొంగి పోయాడు. అతనిలో పాపాలు పొంగింది.

"ఎంతటి చల్లటిమాట చెప్పావురా చండిదామా" అన్నాడు.

"అయితే ఆ సుందరిని రేపటినించి ఇంకా ఎక్కవగా అల్లరి చేయ మంటావా?" అమాయకంగా అడిగాడు.

"చదు. మోలాదు ఎక్కువైతే బెడిమీడుతుంది. నీ ప్రేమకథ ఇంట్లో చెప్పి అటుంచి నరుక్కునిరా". నవ్వు మోరూ ఆచారి.

వాయింనుకోడం ఆమెకి ఎంత మాత్రం నచ్చలేదు. "ఏదో నుడి తిరిగి పెద్దాడై వెలిగిపోతున్నంత మాత్రాన ఇంత విడిపో ? ఇతగాడికి గట్టిగా బుద్ధి చెప్పేయ్యాలి" అనుకుంది.

ఆచారి అట్టి తనయుడు చెప్పిన విడిపోయే మెట్టిగా సుబ్బారావు తల్లి విశాఖామ్మనుగారి మెరలో ఉడింది. ఆవిడ పుత్రులల్లం అద్వితీయ ప్రతిభకి మురిసిపోయి, ఆ విషయాని భర్త గారి బుర్ర కెక్కించింది.

అవధానిగారు తన పుత్రుడు కానిపనిచెయ్యనందుకు సంతోషించినా, వరీక్షలమందు అతగాడు ఇటువంటి గొడవలలో పడరాదని భావించి, సుబ్బా రావుని పిలిచి మెత్తగా మందలించి, మూర్తిని పిలిచి సుబ్బారావు వరీక్ష

ఫోటో శ్రీస్తారా? ఫోటో - సి. ఎస్. రావ్ (ఫోటో)

సుబ్బారావు చప్పున ఆచారి చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"ఒరేయ్ ఎలాగేనా మీ మదర్ ద్వారా ఈ విషయం మా ఇంట్లో తెలిసేటట్టు చూడరా! బాబ్బాబా" అన్నాడు.

"ప్రయత్నిస్తాను" ఆ ఆచారి అనడంతో సమావేశం ముగిసి పోయింది. సుబ్బారావు అందరి దగ్గర వెళ్ళి తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లి పోయాడు.

మేడమిద పడుకుని చందమామని చూస్తున్న సుబ్బులక్ష్మీ మనసులో ఆ నాటి పొయంతం ప్రార్థన సుబ్బారావు మోనోయాక్షనే కడలాడు తుంది. కాని సుబ్బారావు తన ఇన్ఫ్లయెన్స్ తో మూర్తిచేత దబ్బా

పాసయ్యే భారం అతని తుణుకుండా లపై మోపాడు.

అస్తనన్యాసం చేసిన అర్జునుడిని, శ్రీ కృష్ణుడు యుద్ధనన్నుద్దుడిని చేసినట్టి, వెంతు సుబ్బులక్ష్మీ ద్వారానే పడి పుస్తక నన్యాసం చేసిన సుబ్బా రావుని మూర్తి వరీక్షలకి సిద్ధం చేశాడు. పాపం ఏ కళమన్నాడో బుద్ధిగా మూర్తితోపాటు చదువుకుని వరీక్షలు అయ్యాయనిపించాడు సుబ్బారావు.

అవధానిగారు సుబ్బులక్ష్మీ తండ్రి శంకరరావుగారితో మాట్లాడారు. ఆయన తన కూతురితో మాట్లాడారు. సుబ్బులక్ష్మీ మొదట్లో కొంచెం బెట్టు చేసింది.

"అబ్బే నాకా అబ్బాయి తెలిదు నావ్వా. ఉత్తరాలిడకం. ఎప్పుడూ (తరువాతి పేజీలో)

సుజాత ...

(39 వ పేజీ తరువాయి)

అమ్మాయిల వెంటబడి ఫోజులు కొడతాడు" అంటూ ఇంకా బోల్డు చదివింది. శంకరరావుగారు సుబ్బులక్ష్మి మాటల్ని కోర్టులో తను కేసులు కొట్టి పారేసినట్లు కొట్టిపారేశారు. "హెచ్ సీకు తెలిదమ్మా. అబ్బాయిలు ముందు అలాగే ఉంటారు. పెళ్లయితే నాళ్ళే నడ్డుకుంటారు. ఉదాహరణకి నమ్మ చూడు నేనూ కాలంలో ఇలా చేసినవాణ్ణి. ఇప్పుడు మీ అమ్మ మాట అప్పట్లు లేకుండా ఈ ఇంట్లో ఎలా చెల్లి పోతోందో చూడు" అన్నారు.

సుబ్బులక్ష్మి ఇక ఎక్కువ ఔట్టు చెయ్యటం మంచిది కాదని పెళ్లికి ఒప్పేసుకుంది. పెళ్లికి ముహూర్తం పెట్టారు.

సుబ్బారావు ఇంతవాడు అంతంతై పెరిగిపోయాడు. అతను తన బృందం కార్లో రోజూ సుబ్బులక్ష్మి ఇంటి ముందునుంచి వెళ్లుతున్నాడు. కాని ఫాసం, ఆమె దర్శనం ఇవ్వటం లేదు. సుబ్బారావు కొంచెం బాధపడ్డా "పెళ్లి రోజు దగ్గరపడుతుందన్న" మిత్రుల మాటపై హుషారు తెచ్చుకుని బ్రతికేస్తున్నాడు.

"సుబ్బారావు పెళ్లికొడు కాయినే" అని కోటిగాడు పాటపాడేరోజు వచ్చింది. సుబ్బారావు తన కళ్లమీది కాయలని తగ్గించుకోవడం కోసం సుబ్బులక్ష్మి చూపులతో చెడ వెతికేస్తున్నాడు... ఫాసం అతని కోరిక తీరటం లేదు. ఆమె బోల్డుగా నల్లపూసై పోయింది. సుబ్బారావుకి కనిపించకుండా సుబ్బులక్ష్మి తన స్నేహితులొక్కటే పెళ్లి ఇల్లు ఏలేస్తూంది. మిత్రులొక్కటే ఫాసం రోజూ గురించి చింతలు పోతుంటున్నాడు. ముహూర్తం తాము ఏ ముహూర్తం ఏదైనా తేవాలి అని రోజూనే చెప్పి వచ్చాడు.

"మయూర్తం ముహూర్తం గుర్తొ ఒకడు కాబోతున్నాయకు అంటే మన సుబ్బులక్ష్మి... కాదు కాదు. సుజాత పతిదేవులు కాబోతున్నందువల్ల ఆయన్ని విశాల వృద్ధయంతో క్షమించి ఏడిపించకుండా వదిలేస్తున్నాం" అంది సీతామహాలక్ష్మి. "అప్పుడు వదిలేస్తున్నాం" కళ్ల జోడు జ్యోతివంత పాడింది.

సుబ్బులక్ష్మి కనిపించక పోవటం సుబ్బారావు కొంచెం అపార్థం చేసుకున్నాడు. "ఏవీటీ పిల్ల రోజే. ఒక్క సారైనా కనిపించకూడదా, ఈ వరస

మాస్తుంటే ఈ పెళ్లి ఖచ్చం ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు" అనుకున్నాడు. కాని తన అనుమానాన్ని లోపలే రాచుకున్నాడు.

పెళ్లిరోజు ఉదయాన్నే ఏడి రోకి వాడమీ అచాపాలు పడుతూ మూడు వాచుతుంది. ఇంకా పిల్లలు వదిలించుకుంటున్నారని తెలుసుకోవడం.

ఈ సీతామహాలక్ష్మి నా ముహూర్తం అలా ఏదీకాదు. ముహూర్తం ఏదో కాదు. కోటిగాడు ఇట్టి విధి వేరే చూశాడు.

కోటిగాడు ముహూర్తం ఏ కుడిబంటంలే పాల్గొని వెళ్లిపోతూ వరుసా వచ్చి పిల్లల ప్రాద్దుటే ప్రాణమిచ్చింది. పో ప్రాణి మూర్తంకాని వెళ్లిపోతున్నప్పుడు అంత మౌనం కలవాటనుకున్నా! ఎంత అందో

అంటూ గుండెలు రాయబోయింది. ఇంతలో వంటలు, రాకా వచ్చి "ఈ విషయం మా కెప్పుడూ చెప్పలేదే" అంటూ నిలదీశారు. సుబ్బారావు బిక్కమొహం పెట్టు కున్నాడు.

"అదమా అని ఇవార నేను పెళ్లి చేసుకోబోతాంటే, ఉదయాన్నే ఈ దండింపు లేమిట్రా మిత్రులూ!" అంటూ గోల పెట్టాడు.

"ఏమయినా నిన్ను క్షమించేదీలేదు. నీ దగ్గర లాసుగులుండు కుని అమాంకురాళ్లయిని ఆడపిల్లల్ని ఏడిపించుకు తిన్నానా?" అన్నారు, మిత్రులు.

"ఒరేయ్ నాయన్నా, నా మీద దయించి, నంసార పటాలంలోకి పోబోతున్న నా మీద జాలి చూపించి అనలు విషయం చెప్పండిరా! సుబ్బారావు బ్రతిమాలుకున్నాడు.

"అవునా సుబ్బయ్యు చె సులూ! మన అసోసియేషన్లో రహస్యాలనేవి ఉండకూడదని మమ్మల్ని నమ్మించి, మా కబుర్లన్నీ తెలుసుకుని నీ రహస్యాలు రాచుకుంటావురోరేయ్" అన్నాడు వంటలు.

సుబ్బారావునబడే "సుబ్బయ్యు చె సులు" బొమ్మలా నిలబడి పోయాడు.

"పెళ్లి రోజునే అమ్మాయిల మొందు ఎంత అవమానం జరిగి పోయింది. మన సంస్థ కేంత అప్రతిష్ట వాస్తూ అమ్మాయిలు అన్ని మాటలు అంటంటే నీ ప్రాణాలమైన మేము

నూతన

ఎంత ఇదయ పోయామో నీకు తెలుసా?" అన్నారు రాజా, హనుమంత రావు.

"ఇంతకీ నా ఆనలు పేరు బయటి కెలా వచ్చింది?"- సుబ్బారావు మెల్లగా గొణగడు.

"మీ బామ్మగారి చెల్లెలల ఆవిడవరో ప్రాద్దుటే రైల్వోంచి దిగిందట. పెళ్లి ఇంట్లో సుబ్బులక్ష్మిని చూసి 'మా సుబ్బెచ్చెన్ను పెళ్లాడే పిల్లని నువ్వేనట!' అంటూ బుగ్గలు పొగడిసిందట. వెంటనే అమ్మాయి లందరూ ఆవిళ్ళే ప్రశ్నల వర్షంలో ముంచి, మీ తాతయ్యగారి తండ్రి గారి పేరు నీకు పెట్టారని, నువ్వు ఆ పేరంటే ఉడుక్కునే స్కూల్లో దాన్ని మార్చించుకున్నావని, మొదలైన విషయాలు సేకరించారట. . . ఇక చూసుకో". . . ఆగాడు వంతులు.

"ఆవరోయ్!" సుబ్బారావు అరిచాడు.

"చాతవిడిచి విధివైవరీత్యము చే మందుము!" అన్నాడు కోతిగాడు ఉరఫ్ హనుమంతరావు.

"సున్ను చానా కోరి!" సుబ్బారావు బాగో అన్నాడు.

నమదానా ప్రబాసాగారు వచ్చి

దాని వన్నున్నాయంటూ సుబ్బారావుని బరబరా తిసుకుపోయాడు.

పెళ్లిపీటలమీద కూర్చున్న సుబ్బారావుకి ఆడవాళ్ళ గుంపులోంచి "హోయ్, హోయ్ సుబ్బయ్యచెన్నా", "హోయ్ హోయ్ సుబ్బయ్యచెన్నా" అంటూ రాగవరవన గీతమాలికలు వినిపిస్తున్నాయి.

కాని ఆప్పటికే సుబ్బారావు 'రోజు లన్నీ మనవి కావులే' అని మనస్సుని నమాధాన పరుచుకుని పెళ్లిపీటల మీద దిటవుగా కూర్చున్నాడు. పెళ్లితంతు జరుగుతున్నంత సేవూ సుబ్బులక్ష్మి కళ్ళలోకి చూద్దామను కున్న అతని ఆశలు అడియాస లయ్యాయి. ఆమె వంచిన తల ఎత్త లేదు.

అమ్మాయిలు సుబ్బారావుని తాము ఇంతకు ముందు క్షమించిన మాట మరిచిపోయి, అలసిపోయినప్పుడు కూల్ డ్రీంకులు త్రాగుతూ "సుబ్బయ్య చెన్ను" నామస్మరణ చేశారు.

పెళ్లన పెళ్లయిపోయింది. సుబ్బారావునివాడిక్కోకి వదిలేసిందట, మందుల పేపిం పెత్తుల వ్యా కున్నాడు.

"ఆయన్ని అప్పుడప్పుడు చెన్ను గారూ అని ఏడిపించడం మరిచిపోకు" అంటూ సుబ్బులక్ష్మికి హితబోధ చేసి మిత్రురాళ్ళు ఇళ్ళకి వెళ్లి పోయారు.

సుబ్బారావుకి అనుమానం ఎక్కువయింది. 'సుబ్బులక్ష్మి తను వక్కనుంటే ఆనలు హుషారుగా ఉండటం లేదు. ఇందులో ఏదో మిస్టరీ ఉంది. బహుశా ఆమెకీ పెళ్లి ఇష్టం లేదేమో. భగవంతుడా ఏమిటిది?' అనుకున్నాడు.

ముత్తైదువులు శోభనానికి ఏర్పాట్లు యమగా చేస్తున్నారు. సుబ్బారావు కలలుగన్న రాత్రి వచ్చింది. 'ఈ రాత్రి సుబ్బులక్ష్మితో తెగ మాట్లాడేయాలి' అనుకున్నాడు.

సుబ్బులక్ష్మిని గదిలోని పంపిముత్తైదువులు బయట గొళ్ళెం పెట్టి వకవక మన్నారు. గదిలోకి మల్లెల రాజీలా వచ్చిన ఆమెని చూసి తెగ ఆనందపడిపోయాడు సుబ్బారావు. ఆమె గుమ్మం దగ్గరే తల వంచుకుని నిలబడిపోయింది.

సుబ్బారావు ఎదురూ "స్వీగతం" అన్నాడు బాగా రోతడు. తన

చూపుడు వేలుతో ఆమె ముఖాన్ని పైకెత్తాడు. నల్లటి కళ్ళలోంచి ముత్యాలాగ నీటిబిందువులు కిందికి వచ్చేస్తున్నాయి. అతగాడు ఒక్కసారి కంగారు పడిపోయాడు. "ఏమిటిది సుజా," అన్నాడు.

వెనక్కి తిరిగి రెండు చేతుల్లో మొహం రాచుకుంది ఆమె. సుబ్బారావు ఆమెను తన చెవుకి తిప్పుకుని ముఖం మీది చేతులు తప్పించి "ఏమిటి సుజా" అన్నాడు.

రెండుసార్లు వెక్కి, బావులు మంటూ సుబ్బారావు కాళ్ళని మట్టేసుకుంది సుబ్బులక్ష్మి. సుబ్బారావు మరింత కంగారు పడిపోయాడు. అతనికి ఏడుపురాలానికి సిద్ధపడుతూంది.

"నంగేమిలో చెప్పుసుజా" అన్నాడు జాలిగా.

"నన్ను క్షమించండి. పాపిష్టి దాన్ని. మీ కలని తినేశాను. దయచేసి నన్ను క్షమించి ఈ రాత్రికి వదిలేయండి" అంది సుబ్బులక్ష్మి.

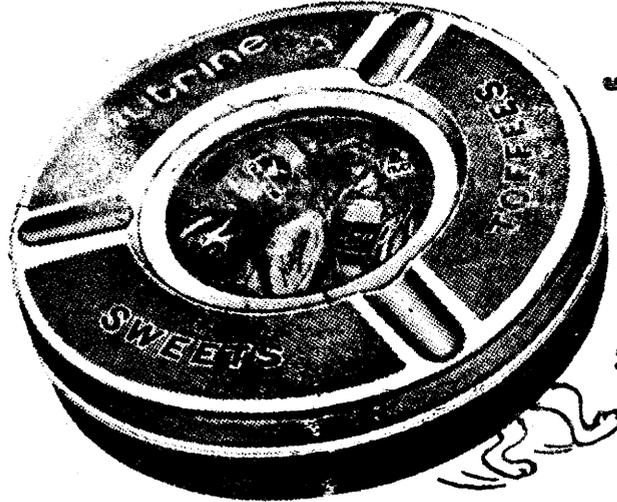
సుబ్బారావుకి అంతా అయోమయంగా ఉంది.

"సుజా నీకీ పెళ్లి ఇష్టం లేదా?" వసుకుతున్న గొంతుకలో ప్రశ్నించాడు.

స్వప్నలకే న్యూట్రీన్

నాన్నకు ఆమ్-ట్రెలు, అమ్మకు వుపయోగకరమైన 'పాలిసిల్' టిన్నులు. పిల్లలకు నాట మూతలతో కూడిన పెన్నిలు పెట్టెలు. రుచికరమైన న్యూట్రీన్ మిఠాయిలతో నిండిన ఆనందకరమైన కొత్త టిన్నులు.

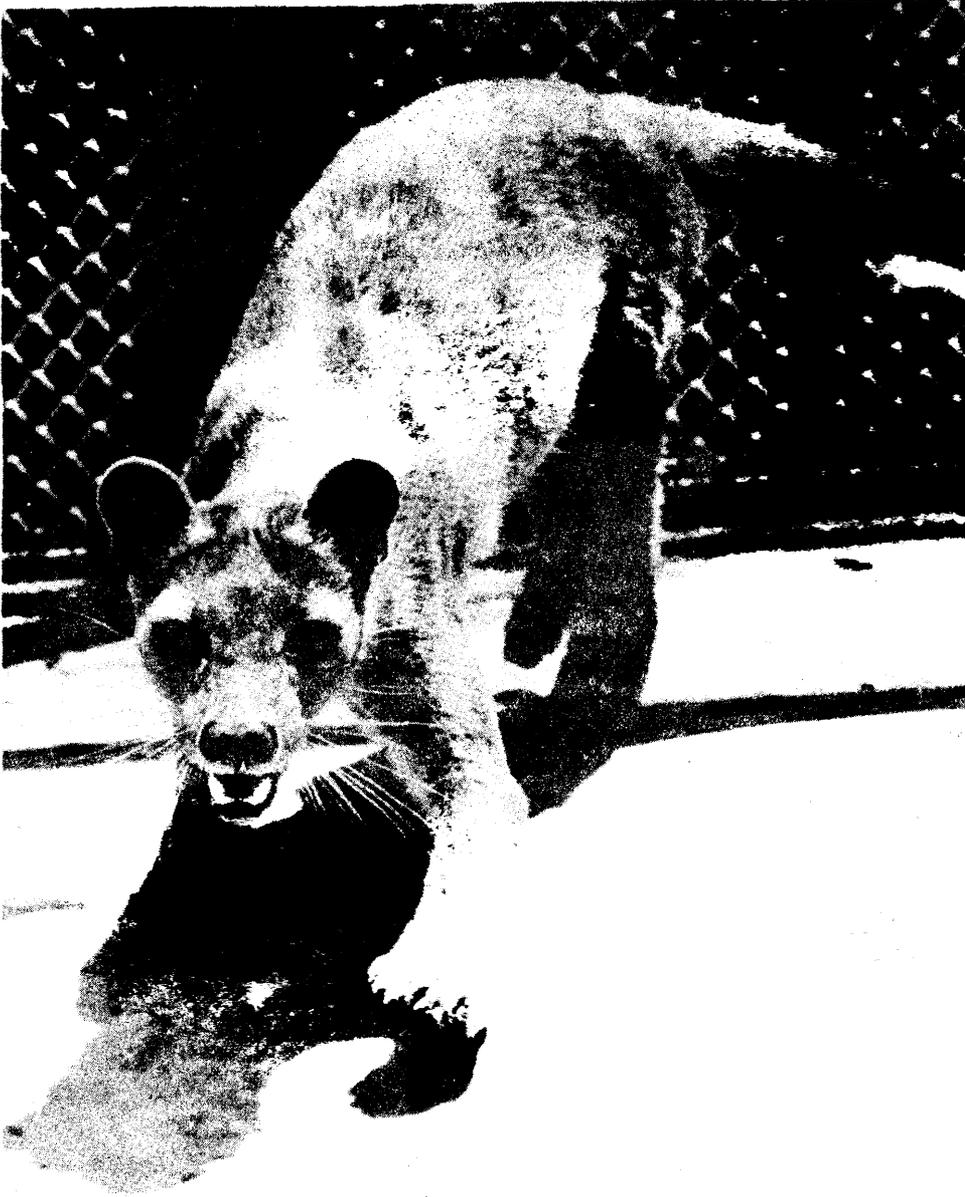

ఆగంట్ కాండిలు లాక్టో నావర్టీలు. కోకోనట్ బానీబానీలు. మెంతుల్ టాఫీలు, క్రంచ్ క్యూబ్ లు. మనోహరమైన, అతి మధురమైన అనేక కొత్త రకాలు.

ఏటిని యితరులు కాపీ చేయవచ్చు. అయినా న్యూట్రీన్ నాణ్యత మీ నాలుకకు తెలియదా?

అవును, మాతన స్వప్నలకే న్యూట్రీన్ - ఎల్లప్పుడూ.

ఇదేమిటో చెప్పండి. చూద్దాం!

ఇది ఏళ్ళ కాలం కుక్క కాదు! నరిగా చూడండి. మరొకరి దిమ్మి చూచి అనవచ్చు. ఈ జంతువును గురించి మీరు భావించలేకు విని ఉండరు. దిమ్మి చూచి ఉండరు. అప్పుడు ఏకైకంగా మనకు

ఉద్బ్రుతులతో కలిగి అది పాటి జంతువులను, కుక్కలతో తలపెట్టుతుంది. మన జంతులకంటేగా ఉంటుంది. ఎక్కడనుండి దీనికి కుక్క పోలికలు, దిమ్మి అక్కడనుండి వచ్చాయి. అది కుక్క గంటలో చెప్పేస్తే దూకగలదు... చాలా ప్రమాదకరమైన దిమ్మి జంతువు.

“అవును నా కిష్టం లేదు. అమ్మ వాళ్ళు బలవంతం మీద ఒప్పుకున్నాను. నా మనస్సు ఏ నాడో మా నాన్న కొర్మలో పనిచేసే గుమాస్తా గారి కొడుకు రామానికి ఇచ్చేశాను. ఇక

మీ ముందు నిలిచింది మనసు లేని బొమ్మ. మీరు నవ్వుదయంతో క్షమించి నన్ను నా ధర్మానికి పదిలేస్తే రేపు రామం ఈరినుంచి రాగానే ఇద్దరం ఎక్కడికయినా పోతాం. మీ మేలు జన్మలోమరిచిపోలేను” — జాలిగా.

పూర్వం విరాళంగా చెప్పింది మల్ల లక్ష్మి. సుబ్బారావు చేతులు లేని వాడయ్యాడు. అతని మనస్సు, మెదడు పగిలిపోతున్నట్లు నిపించింది. “నేను

అనుమానిస్తున్నదే జరిగిందా దేవుడా! నా కెందుకీ క్షే!” అనుకున్నాడు. ఒక్కసారి సుబ్బారావుకి ప్రపంచం మీద మనుషుల మీద కోపం వచ్చింది. తం చేతో నట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

సుబ్బులక్ష్మి అక్కడే నేలమీద ఒరిగిపోయి ఉంది.

కానీచటికి సుబ్బారావు ఏళ్ళ కారుతున్న కళ్ళతో సుబ్బులక్ష్మి దగ్గరికి వచ్చి అన్నాడు.

“నీ ఇష్టం సుఖ. మనసులేని అడదాన్ని బలవంతం చేసే దొర్మార్కుణ్ణి కాను. నీ ఇష్టం వచ్చినట్లే కానీ. కమిం ఏవయినా సుఖంగా ఉండు. . . పెళ్లెళ్ల సుఖ. . . గుడ్లై. . .”

తం వంచుకుని బరువుగా తలుపు వైపు అడుగులు వేస్తున్న సుబ్బారావుని అపించి సుబ్బులక్ష్మి.

“నటకీఫరా! ఏలా ఉంది నా నటన! అంది.

సుబ్బారావు దెబ్బ తిన్నట్టు చూశాడు. “నిజమా?” అన్నాడు మెల్లిగా.

“అవును ముమ్మా! నిజమే. ఏమిటమ్మా మీ రెండు మనో, పెద్ద నటులనీ, నటన మీకు పుట్టుకతోనే వచ్చిందనీ, సింగినాడమనీ మీ మూర్తి గారితో ఆ వాడు పార్టీలో పోగిడించు కువ్వారు కదా. మీకూ ఆ చిన్న మోనోక్లవ్ చూపించాను. అడ వాళ్ళకి నటన సూజుగానే వస్తుంది పోర్.”

“పైగా ఇంకో విషయం- నా తల్లి పోగిడతం ఉట్టి పోయింది నేను మోనోనటం. అదే నాకు మీరొ వచ్చని గుణం. . .”

సుబ్బారావు ఆ సైబో అయింది మాట్లాడుతున్నాడు. ఆమెను దగ్గరగా లాక్కుని “నీ కెలా చెప్పాను నాక్కో నీ ముందు పైచెప్పాలని డబ్బు కిచ్చి డబ్బా వాయింతుకున్నాను. నీవనిభాగం నయినా బాధించి ఉంటే క్షమించు” అన్నాడు.

“మీరే నన్ను క్షమించాలంటే మల్లయిచ్చెట్లుగారూ. ఈ ఆరగంట సేపూ మిమ్మల్ని వరక బాధకి గురి చేశాను” అంది సుబ్బులక్ష్మి.

“సర్కారేమలే వెంకటసుబ్బులక్ష్మి అన్నాడు సుబ్బారావు.

సుఖాతనంబే వెంకటసుబ్బులక్ష్మి, సుబ్బారావునందే మల్లయిచ్చెట్లు వాటి మీద తం వాల్చుకుని హాయిగా నవ్వే సింది. ★